

LENTVARIO LOPŠELIS-DARŽELIS „ŠILAS“

**„VEIKSMO SAVAITĖS BE PATYČIŲ 2018“
PRIEŠMOKYKLINĖJE „BORUŽĖLIŲ“ GRUPĖJE
APRAŠAS**

PARENGĖ:

AUKLĖTOJA METODININKĖ

DORITA SIMANAVIČIENĖ

KURAVO:

DIREKTORĖS PAVADUOTOJA UGDYMU

RASA MARCINKIENĖ

Grupė: priešmokyklinė „Boruželių“ grupė.

Tema. „Draugystės šypsenos“.

Ugdymo(si) situacija. „Draugausiu -nedraugausiu“ klausimas atviras kasdien. Nors „Zipio“ valandėlių metu vaikai gavo daug teorinių žinių apie draugystę, pagarbą vienas kitam, atjautą, tačiau dar dažnai atsitinka taip, kad vaikai prasivardžiuoja, negražiai elgiasi vienas su kitu, nepagalvoja ar toks elgesys patiktų jiems patiems. Tėvams ir pedagogams rūpi, kad vaikai kuo anksčiau išsiugdytų nuostatas neleidžiančias patyčioms klestėti. Todėl nusprendėme prisidėti prie „Veiksmo savaitės be patyčių“ ir tokiu būdu užkirsti kelią priekabiavimui, patyčioms bei gerinti vaiko emocinę savijautą, skatinti pagarbūs ir draugiškus vaikų tarpusavio santykius.

Uždaviniai.

- Supažindinti vaikus su patyčių samprata.
- Skatinti vaikus kultūringai elgtis su draugais, vartoti kuo daugiau mandagaus bendravimo žodžių.
- Formuoti neigiamą nuostatą į patyčias.
- Veiklų metu mokytis atpažinti patyčias.
- Įvairiose situacijose padėti vaikams suvokti kaip galima spręsti iškilusius patyčių klausimus.
- Siekti geresnių tarpusavio santykių grupėje.

Priemonės: Vaizdinės priemonės, kompiuteris, interaktyvi lenta, žaislai, knygos, grupės aplinka, meninės raiškos priemonės.

Patyčios. Kas tai?

Išsiaiškinti kas yra patyčios padėjo video filmukas „Netoleruok patyčių“. Buvo tokia tylą ir toks susikaupimas... Po filmuko vaikai dar ilgai diskutavo, kas gali padėti skriaudžiam vaikui, gyre padėjusią berniukui mergaitę.

Naudodami „Mąstymo žemėlapius“ vaikai aiškinosi, ką gi reiškia žodis tas žodis „patyčios“. Ne tik aiškinosi žodžio prasmę, bet ir patys rašė žodžius. Ir čia labai pravertė draugų pagalba.

Vaikų mintys.

„Tai kada tave muša, skriaudžia, tyčiojasi“.

(Liutauras)

„Patyčios – tai kai prasivardžiuoja, stumdo, nesidalina žaislais, atima žaislus.“

(Patricija)

„Kai vienas vaikas sako, kad turi TOKIĄ mašiną, o tu neturi. Ir šaiposi iš kito vaiko“

(Domas)

„Spalvoti draugystės žodžiai“.

Vaikai ėjo per "Draugystės tiltelį" užrištomis akimis. O tiltelį turėjo pereiti tik klausydami draugų patarimų ir neįkristi į „purvinių žodžių upę“.

Ant įvairiaspalvių balionų parašė „širdelę glostančius“ žodžius.

Vaikų mintys;

„Gerai, kad man Arnas pasakė kur eiti. Būčiau nugriuvęs.“

(Adomas B.)

„Yra daug žodžių, tik ne visi jie geri ir ne visus galima sakyti“.

(Armandas)

Atsivertus draugystės knygelę.

Kas daugiausia suteikia žinių? Žinoma, knygos. Ir čia vaikai atrado įvairių patarlių, priežodžių apie draugystę. B. Lenkytės eilėraštis „Spindulėlis“ paskatino vaikus susimąstyti koks švelnus ir šiltas yra saulės spindulėlis.

„...Lai būna gerumas ir tęsiasi be galo Draugystės mūsų daina...“

Vaikai kūrė „Draugystės knygelę“ mažiesiems savo draugams: piešė piešinėlius, rašė palinkėjimus, įvairius pasakojimus.

Vaikų mintys:

„Turėk viską naują, o draugą seną. Tai kai draugauji ilgai, gali pasakyti visas paslaptis“. (Estela)

„Mylėk draugus, tai ir draugai tave mylės. Jei tu padėsi draugui kai jis serga, negali kažko padaryti, nupiešti, tai ir jis tau padės“.

(Arnas)

Dalinamiems žaislais, padedam vieni kitiems. Žaidimas "Apkabinukas" padėjo vaikams suprasti kaip svarbu šalia esantį apkabinti, kad jis pajustų savo artimų draugų šilumą, jo širdies plakimą.

„Draugą nelaimėje pažinsi...“

Vaių mintys.

„Duodama Apkabinuką Estelai noriu palinkėti, kad ji nesirgtų, jai sektųsi, būtų gera“. (Gintarė)

„Algirdui aš palinkėjau laimės ir kad niekas Apkabinuko nesuplėšytų ir neišmestų“. (Armandas)

Aš palinkėjau Nikui gerumo, kad ramiai miegotų, žaistų su Apkabinuku“. (Liutauras)

Šypsenėlių ir dovanų diena.

Gera šypsotis ir dalintis dovanomis su jaunesniais draugais. Kaip tapti geru draugu vaikams padės „Gero draugo atmintinė“.

Kaip smagu dovanoti dovanas, kartu sukurti draugystės ratelį, pasakoti apie „Zipį“. Juk mes jau DIDELI!

Vaių mintys.

„Patiko su žaisti žaidimus su mažais vaikais, dalinti dovanas: „Draugystės“ knygelę, balionus su gražias žodžiais ir palinkėjimais.“ (Patricija)

„Dovanu gavom saldžias dovanas, kalbėjomės apie draugystę. Vaikai nustebė, kai pamatė Zipį, jie nežinojo, kad tai vabaliukas“. (Adas)

„Man ten patiko žaisti ratelį, rodyti jiems Zipį. Juk draugystė kai vieni vaikai susidraugauja su kitais. O mes tą ir padarėm“. (Aleksandr)

Veiklos komentaras. Šios savaitės veiklos vaikus skatino pamąstyti apie tarpusavio santykius, elgesį. Suprato, kad draugystę reikia branginti ir nevalia tyčiotis iš vaikų, nes tai suteikia nemalonų jausmą. Prisiminė, kaip gražiai, pagarbiai reikia elgtis su draugais. Žiūrėjo filmuką apie patyčias, jį analizavo, suvokė netinkamą elgesį. Sukūrė „Draugystės knygą“, kurią padovanojo „Genelių“ grupės vaikams.

Pastebėjau, kad vaikai įgijo pozityvių bendravimo ir problemų sprendimo gebėjimų, vaikų tarpusavio santykiai tapo draugiškesni. Vaikai patyrė daug įvairių emocijų, jie tapo supratingesni, išmoko drauge rasti išeitį, susitarti, pasakyti tiesą, atsiprašyti. Suprato, kad negalima skriausti draugo – kaip tik daug svarbiau jį saugoti; kad geras žodis gydo, o blogas žeidžia.

Naudota literatūra.

1. Priešmokyklinio ugdymo bendroji programa. ŠMM, Vilnius, 2015.
2. Tarptautinė programa „Zipio draugai“. 2002.
3. Priešmokyklinio ugdymo priemonių komplektas „OPA PA!“ . Vilija Vyšniauskienė, Jolanta Skridulienė, Leidykla: Šviesa, 2014.
4. Ikimokyklinio ugdymo programa „Pažinimo takeliu“, Lentvario lopšelis- darželis „Šilas“, Lentvaris, 2015.

Naudoti internetiniai puslapiai.

1. <https://www.pakartot.lt/album/pasakos-kitaip/draugystes-dainele>
2. <http://glesumele.blogas.lt/pasakele-apie-vabaliuko-ir-gelytes-draugyste-556.html>
3. <https://www.youtube.com/watch?v=Wn9a1pFP0LI> (Filmukas)
4. <http://www.bernardinai.lt/straipsnis/2009-05-08-pasaka-kaip-sraige-vel-pradejo-dziaugtis/33421>
5. <https://www.pakartot.lt/album/kaledu-dziaugsmas/pasaka-kaip-liudna-boruzele-tapo-laimingiausia>

Šypsenu dienos simbolis.

B. Lenkytės eil. „Spindulėlis“.

Pakuteno man skruostuką
Linksmas saulės spinduliukas.
Moja jis šilta ranka:
-Eikš, pažaiskime, ar ką...

Greit velkuosi aš megztinį,
Gaudau spindulį auksinį.
Jis tik švyst – ir pro langelį
Greit nublyksi į laukelį.

Paskui jį ir aš lekiu,
Tik pagaut jo negaliu-
Štai jis maudosi balutėj
Ir kikeną prieš saulutę.

Šokinėti per balas,
Patikėk, galiu ir aš.
Bet išdykėlis man mirksi:
- Nepagausi, tik sušils.

Pasiduot neketinu,
Vėl sučiupt jį mėginu...
-Jau turiu tave, - sakau.
-Štai, delniukuose laikau.

Vilma Varkulevičienė KAIP SRAIGĖ VĖL PRADĖJO DŽIAUGTIS

Sraigė vis labiau liūdėjo. Jai atrodė, kad tokių nevykėlių kaip ji daugiau nėra visame miške. Ji dairėsi į kitus vabalus ir verkšlendama vis lygino save su jais:
- Štai boružė. Ji tokia graži ir nuolat dėvi juodai taškuotą suknelę. Be to, šalia namų augina skanias žemuoges. Net iš kito miško vabalai atvyksta jų paragauti. O aš esu labai lėta, nemoku auginti žemuogių ir visuomet turiu nešiotis namuką, be kurio tikriausiai būčiau žavi kaip boružė...
„Bitės turi labai gražius balsus, - prisiminė sraigė. – Ir visos dainuoja chore. Kaip puiku dainuoti! Žymiai maloniau ir lengviau, negu būti ekskursijų vadove ir vaikščioti po mišką su nieko nesuprantančiais naujokais vabalais.“

Kai pro šalį prašokavo visada besišypsantis žiogas, sraigė vos nepravirko:

- Ir jo gyvenimas puikus. Žiogas nuostabiai groja gitara, daug keliauja...

Gitara groti sraigė nemokėjo. Neturėjo ji ir gražaus balso, todėl nusprendė tapti panaši į boružę. „Jeigu gyvensiu kaip boružė, tikriausiai tapsiu tokia pat graži ir laiminga“, – mąstė ji. Pamiršusi, kad seniai laikas į darbą, sraigė nuskubėjo pas boružę.

- Sveika, boruže. Aš norėčiau padėti tau auginti žemuoges, - tarė sraigė. Boružė truputį nustebo, bet kaip tik tuo metu ruošėsi aplankyti pusbrolių, todėl mielai sutiko, kad sraigė padėtų.

- Tik nepamiršk p vakary gerai palaistyti žemuogių, – priminė ji ir tuojau išskubėjo.

Sraigė buvo tokia patenkinta, jog nieko neišgirdo, todėl, užuot atsinešusi vandens, nusprendė snustelėti. O tuo metu grupė vabalų, susirinkusių ekskursijų biure, jau nerimavo. Labiausiai jaudinosi žiogas – pas jį svečiavosi giminaitis iš užsienio, kuris labai norėjo kuo greičiau susipažinti su miško įžymybėmis. Tačiau ekskursijų vadovės vis dar nebuvo. Neiškentęs žiogas nuskubėjo ieškoti sraigės. Surado ją miegančią prie boružės namo. Žemuogės buvo visai nuvytusios, šalia mėtėsi tuščias vandens kibirėlis.

- Sraigė! Pabusk greičiau! Tu vėluoji į darbą, – sušuko žiogas.

Sraigė atsimerkė ir, pamačiusi žiogą, prisiminė, jog pamiršo palaistyti žemuoges ir nenuėjo į darbą.

- Aš tik norėjau būti graži ir reikalinga, – pradėjo ji teisintis. Žiogas viską suprato.

- Sraigė, tu niekada nebūsi tokia kaip boružė, nes Dievas tave sukūrė kitokią. Boružė negalėtų taip įdomiai papasakoti apie visas miško įžymybes, – kalbėjo žiogas. Be to tu mums labai patinki.

- Mes laukiame tavęs! Mes mylime tave! – vienas per kitą kartojo aplink susirinkę vabalai.

Sraigė tylėdama klausėsi ir mąstė. Pagaliau ji nusišypsojo, nes suprato, kad ji tikrai yra mylima, graži ir reikalinga.

Kaip ir kiekvienas iš mūsų.

Autorius nežinomas

PASAKĖLĖ APIE VABALIUKO IR GĖLYTĖS DRAUGYSTĘ

Gyveno kartą vabaliukas ir turėjo jis draugę gėlytę. Vabaliukas labai mylėjo gėlytę, net jei ji nemokėjo nei kalbėti, nei žaisti, nei jo apkabinti.

Ji net negalėjo pakasyti jo trečios kojų, kurią jam kartais labai kutendavo. Gėlytė buvo kitokia. Ji nieko nekalbėjo, nemirksėjo akimis, kaip darė visokios musės. Ji tik stovėjo, šypsojosi ir labai maloniai kvėpėjo, ir nuo to kvapo vabaliukas žinojo, kad yra labai mylimas.

Bet vieną rudens dieną, kai saulės ėmė mažėti, vabaliukas atskrido prie gėlytės ir rado ją bevystančią, tad nieko nelaukęs išsiruošė į kelią.

- Kur tu keliauji, mažiau? - Paklausė jo senas mėšlavabalis.

- Einu ieškoti Saulės. Paprašysiu, kad ji gražintų mano draugei gyvybę.

-Tu toks mažas. Nieko nepakeisi. Grįžk namo. Jau temsta. Kur tu eisi, kai šviesos nebeliks?

- Kai šviesos nebeliks, aš būsiu šviesa, - atsakė jonvabalis, suplakė sparneliais ir mažas šviesos taškelis dingo sutemoje.

- Esi, kas manai, kad esi, mano drauge. Gali tiek, kiek tiki.- Švelniai paskutinį kartą šypsojosi gėlytė, grimzdama į miegą.